

C. Ravn: Som det er det høje Thing bekendt, laa denne Betænkning angaaende Lønninger ved Telegrafvæsenet paa Thingets Bord allerede før 2den Behandling af Lovforslaget om Lønninger for Postvæsenet. Hvis det ikke havde været Tilfældet, vilde rimeligvis Mindretallets Stilling have været en noget anden, end den er her i Betænkningen. Naar man ikke har kunnet enes med Flertallet om 11 forskellige Lønninger, hvor Forskjellen kun er 100 Kr. paa hver, staar det for os saaledes, at vi have valgt saadanne Sætser, som der burde være, og som vare i Analogi med Stillingen f. Ex. overfor Postetaten. Naar derimod Flertallet er gaaet med til at lægge 100 Kr. til, staar det for os saaledes, at det er kun en Følge af dets Pruttehitem, jeg skal ikke have Noget imod, at man i det Hele vil følge dette. Derimod skal jeg kun sige, at der seldt forleden fra et æret Medlem en Udtalelse om, at man her i Salen havde en vis Tilbøielighed til at gaa ned til lavere Lønninger. Jeg gaar ud fra, at det kun er begrundet i Ukjendskab til de virkelige Forhold, at en saadan Udtalelse er kommen frem her; thi vi have viist haade ved 2den Behandling her og ogsaa under Behandlingen af den forrige Sag, at vort Standpunkt, Mindretallets Standpunkt, er det, som vi ogsaa have indtaget overfor Toldvæsenets Lønninger, og at vi altsaa nu ville ordne ogsaa dette i Analogi med, hvad vi have gjort overfor de andre Love. Det er det Standpunkt, som ogsaa er indtaget af dette Thing tidligere overfor Post- og Telegraflønningslovene. Vi staa paa det Bestaaende, og naar det ærede Medlem derfor vil komme med et saadant Udtryk, maa han helst vende det til at sige, at nu er man ved Telegrafvæsenet gaaet over det Tidligere. Jeg skal derfor her kun gjøre opmærksom paa, at de Ændringer, som her ere foreslaaede i denne Lov, ere tilsvarende til det, som er lavet ved Postlønningsloven, det er kun en Følge af denne Lov, hvis man ellers gaar ud fra, at disse Love bør være eens. Det vil kræve som Konsekvens en forøget Sum af 4,850 Kr. Jeg skal her minde om, at ved den foregaaende Sag sagde man, at det kun dreiede sig om en lille Smule Forhøielse som dog løb op til 5,500 Kr.; her bliver det altsaa paany Noget, nemlig 4,850 Kr.

og saaledes ville vi faae mange. Jeg vilde ikke forundre mig over, om man f. Ex. fra Toldvæsenet vilde komme og sige: Hør! Vilde I ikke ogsaa gjøre det Samme overfor os, som I nu have gjort overfor Post- og Telegrafvæsenet, og saa videre helt igjennem. Det er netop det, man saa ofte siger ved mange Lønninger: Det er jo kun en Smule paa dette Omraade, men saa siger man ogsaa, naar man kommer over paa beslægtede Omraader, at man maa tage Konsekvenserne. Jeg staar, efter at være overstemt ved 2den Behandling med Hensyn til Postlønningsloven, i samme Tilfælde som de øvrige Medlemmer af Mindretallet. Vi høre os naturligvis for Thingets Mening, vi have set, at Thinget har forandret sin Stilling fra 1881 med Hensyn til Lønningerne. Vi høre os overfor dette Resultat, og tillader jeg mig derfor paa Mindretallets Vegne at tage Ændringsforslaget under Nr. 19 paa Udvalgets Liste til § 1, Ænderingsforslagene udenfor Listen til samme Paragraf og Ændringsforslaget under Nr. 22 paa Udvalgets Liste til § 2 tilbage, ligesom ogsaa efter Bemyndigelse af vedkommende ærede Mindretal Ændringsforslaget under Nr. 27 til § 3.

Formanden (Høgstrø): Ændringsforslagene under Nr. 19, 22 og 27 paa Udvalgets Liste ere tagne tilbage, hvorved tillige Ænderingsforslagene udenfor Udvalgets Liste bortfalde. Er der Nogen, der optager dem eller noget af dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Sagd: Jeg har ikke troet at kunne forsvare at holde mig fuldstændig taus ved den Behandling, som det høitærede Udvalg har givet Telegrafvæsenets Lønningslov. Der har jo i det Hele taget ved Behandlingen af Telegrafembedsmændenes Lønninger og Stillinger altid fra Rigsdagens Side, ikke alene fra dette Things, men til en vis Grad ogsaa fra det andet Things Side, været nogen Steppis tilside. Dette hidrører fra, at i sin Tid, da disse Embedsstillinger oprettedes i Begyndelsen af Halvtreerne, omtrent 1853-54, vare Stillingerne selv meget ubetydelige; deres Forretningsomfang ligeledes ubetydeligt, og de Mænd, som ansattes i Stillingerne, vare unge Mænd i en Alder af nogle og tyve Aar, der heller ikke